

o an
elif can

O An

Elif Can

Ayışığı Kitaplığı

Kitabın Adı

O An

Yazar Adı

Elif Can

Birinci Basım

Mart 2019

ISBN

978-605-80946-5-9

Yayın Sertifika No

15814

Baskı

Net Kırtasiye Tan. ve Matbaa San. Tic. Ltd. Şti.
Adres: Ömeravni Mah. İnönü Cad. Beytölmacı
Sok. No: 23/A Beyoğlu/İstanbul
Tel: 444 07 08

Kapak Tasarım

Sena Şat

Telif Eserleri Kanunu gereğince bu eserin
bütün hakları Yeni Dönem Yayıncılık'a aittir.

Yeni Dönem Yayıncılık

İskenderpaşa Mah. Sofular Cad.
Fatih / İstanbul
Tel&Fax: 212 533 32 57
www.mucadelebirligi2.net

YAYINCI NOTU

40. sayısını geride bırakan ekin-sanat-edebiyat dergisi Önsöz'de derginin yayın hayatına başladığı zamandan bu yana yazan yazarların ve şairlerin yazılarından derlenen kitaplara iki yeni kitap ekleniyor.

Sıla Erciyes, D.Dağlı, Özgür Güven'in derleme yazıları ile Nazım Akarsu'nun şiir kitabının yanına iki kadın yazarımızın kitaplarını ekliyor; şair Elif Can'ın şiirlerinden oluşan şiir kitabı 'O An' ile Temade Çınar'ın yazı dizisinin bir araya geldiği 'Yabancılaşmaya Karşı Beyin Egzersizleri' kitabını sizlerle buluşturmakta büyük mutluluk duyuyoruz.

Emekten, yaşamdan ve doğadan yana olan tüm okurlarımıza keyifli okumalar diliyoruz.

Mart 2019

O An

Karşımda duruyor resmin
duruyor saat
duruyor yaşam
Gülümseyen yüzün
duruyor gözlerimde
Yıllar hiç geçmiyor sende
bir ben miyim
değişen ikimizde
Sen bende değiştin belki de.

22 Nisan '05

Kimi zaman dile gelmez duygular
 dil söylemeyince
 göz konuşur
 ses damla olur
 ses ışık olur

Dayanamam
 sessiz akan yaşlara
 yürekte birikir damla damla
 damla nehir olur
 akar akar
 damla Deniz olur

Akmasın gözlerden bir damla
 isterim isterim amma
 bilirim kocaman yürek
 yansıtır hissettiklerini
 bazen göz
 bazen dil
 dile getirir
 hüznü, sevinci
 nehri, denizi
 umudu, öfkeyi

“AŞK”

İki insan
 tek insan olduğu an
 başlar aşk
 iki farklı bedendir
 aynı anda karşı koyan zamana
 Aşk paylaşmaktır
 vermektir güzellikleri
 tatmaktır
 bir solukta tüm renkleri
 Adımlarken ömrün yollarını
 kalp atışlarını dinlersin
 yol arkadaşının
 aynı ömür birlikte yürünür
 ömrün paylaşımıdır aşk.

Haziran '05

Vefa'ya

Kalmasın aşkını sunmayan
bitimsiz ırmaklar gibi
çoğalıp coşmayan
Kalmasın Deniz'e karışmayan

Hiçbir söz
beyninin salkımlarında yarım kalmasın
başlayan söz son bulsun
aynı yalınlıkta...
dudakların buluştuğu yerde
kıvrılıp değişmesin

Yüreğinde kalmışsa yara
kapanmasın bırak
aksın kanın
karışsın ırmaklara
Canın kadar yalın, kanın konuşsun
Kalmasın yüreğini
yaşama katmayan

18 Mayıs '10

Bakarsın süzülür güneşe
boy verir başakların arasında
yeşil sarıya dönerken
kızılca gelincik
renk katar yaşama
Sevgi güven huzur sunar insanlığa
doğa "iyi ki varsın" dedirtir insana
Ben de diyorum ki sana
iyi ki varsın
iyi ki bizimlesin

25 Nisan '10

DAİMA (ya da) ZAMAN

Zamansızlıkta buluşuyoruz
Kitap yapraklarındaki
anlatılan an'larda
üzerinden geçen
dokuz koca yıla rağmen
buluşuyoruz
zamansızlıkta

Bugünü yaşamıyorum
bugün

yaşıyorum dün
Yaprakları çevirdikçe
yazan ellere gidiyor yüreğim...

Hatırlayıp
yaşıyorum yeniden

Bazen kendim
bazen yazan ellerden biri oluyorum

Hisleri taşıyorum
o
satırları yazarken neler hissettiyse

Bugünü yaşamıyorum
dünü de yaşadığım söylenemez

Dün
dokuz koca yıl önce
böyle sulanmazdı gözlerim
hem
o satırları yazan gözler
hem de benim gözlerim
boşaltmazdı sularını bu kadar çabuk

Dün
dokuz koca yıl önce
mektuplarla da olsa
buluşurdu yaşam

Bugün
zaferle beslenen yüreklere
ulaşamaz satırlar
dokuz koca yıl önce
sessizce sıralarını bekleyerek
birer beşer onar
Zaferi bizlerle karşılamak için
kanatlandılar.

Bugünü yaşamıyorum
bugünden dünü yaşıyorum

Okurken
sessizliklerinde
biriktirdiklerini
bırakıyor gözlerim yaşlarını
"Güneşe akın" eden
yoldaş yüreklerin
Kızılığıyla sarsılıyorum

Yaşamlarının son an'ına kadar
inançlarını haykıran yoldaşlarım
şimdi mektuplarda
açmış yüreklerini
DENİZlerce

O yürekler ki,
çıplak, arınmış gözlerle bakanların
iliklerine sirayet eder
güzellikleriyle büyüler
O yürekler ki,
zamana hükmederek
verir komutunu:

<< İlerle
zaman devrime aksın >>

Bugünü yaşamıyorum yalnızca
Dünü bugüne ekleyip
geleceğe taşımak için yaşıyorum.

Aralık '09 — Ocak '10

Uzatsam ellerimi
tutsam ellerinizden
Kaldırıp uzandığınız yerden
baksam gözlerinize

Yüreğim volkan
bırakacak lavlarını
birazdan

Ölümsüzleşen ikiniz
iki kahraman yürek

Bir beton
"bütündür parçalanamaz vatan!"
Vahşetle sağlanan
bütünlük
birleşen ellerle yıkılır.

Yüreğim
lavları taşan bir volkan
Dur diyorum
dur
vakti değil
Ayağındaki ip
boynumda dururken
göğe uzanan başın
parçalarken yüreğimi
Vakti değil
ağlamanın

18 Ekim '11

Yağmur yağar
-doğaldır
Ama yağmur gibi
kurşun yağar mı?
Yağıyor bu topraklarda
bardaktan boşanırcasına

Yağmur berekettir
doğa canlanır
Ama kurşun
bereket olur mu?
Doğayı öldürür kurşun
Rotatifler döner
uykusuz
okursun katliamları
soluksuz

Yağmur baharla gelir
çiçekler açar
canlanır doğa
Kara kıştır
kurşun bomba
saldırır insanlığın baharına
Yine de engelleyemez
gelişini baharın.

7 Ağustos '14

BİR KÜÇÜK-BURJUVANIN "DEVİRİMİ"

hiciv denemesi

Daha vakit gelmedi
açmayın bayrakları
hazır değil halk
başlarsa yolculuk
en önde kalırız
tek başına
yalnız

Vakti değil yalnız yürümenin
yok oluruz
sonra
ne bayrak kalır, ne biz
Beklemeli
beklemeli ki, sarıp kuşatsın bizi halk
Sonra
hep beraber, güvenle yürürüz

Daha vakit gelmedi
Çevremizi saranlara bak:
ne pazuları demir
ne ayakları nasırlı
ne bilinçleri çelikten
Dayanamaz
nefesleri kesilir
güçleri kalmaz birazdan
Ve yine yalnız kalırız, yolculukta

Vakti değil yalnız yürümenin
 yok oluruz
 sonra
 Ne bayrak kalır, ne biz.
 Beklemeli
 beklemeli ki güçlendirsin kendini
 Tık nefes almadan
 sonuna kadar yürüelim hep beraber

Daha vakit gelmedi
 etrafımıza bak
 Beklemeyi bilmiyorlar
 ya geriye düşüyor
 ya güneşe gidiyorlar
 Beklemeyi öğrenmeliler

Vakti değil yalnız yürümenin
 Ben nasıl sabırla bekliyorum
 hamdım
 yerimde duramazdım
 Olgunlaştım, piştım
 öğrendim beklemeyi
 Gözümde gözlük
 elimde baston
 Bekliyorm inançla
 yılmadan
 güçlendiriyorum
 kollarımı
 kaslarımı
 beynimi

Ve aldı nihayet
 son nefesini
 yapıldı mermerden bir anıt
 siyah harflerle
 yazıldı vasiyeti:
 “vakti değil yalnız yürümenin
 yok oluruz
 sonra
 ne bayrak kalır
 ne biz
 Beklemeliyiz”

14 Ağustos '14

Sultan Sarı'ya

Konuşmak istemedim
 Seni anlatmasını istemedim
 Kapadım resmini
     gazetede çıkan
     siyah beyaz
     fotoğrafını
 -Ne de güzel gülüyorsun

Çevirdim albümün yaprağını
 O,
     senin hakkında konuşmak istiyordu
 Ben
     seni sakladım içimde
     paylaşmak istemezcesine
 Anlatmak isterdim halbuki
     anlatmak senin ideallerini
     ortaklaşan düşlerimizi
     -ama o'na değil
     zaten biliyor seni
     düşlerini
     -hem de benden çok
 Anlatmak istemedim
 Sakladım kendime
 Sandım
     katacak seni kendine
 Paylaşmak istemedim
     kapadım fotoğrafını

Kasım '09

Serpil'e

Çıktın yola
     gözlerin ıslıl ıslıl
     güneşten bir parça
     yüzün ay kadar güzel
 Bilir misin ay ile güneşin
     hikayesini:
 Gökyüzünde
     güzellik yarışması düzenlenmiş
 Ay ile güneş arasında
     başlamış bir rekabet
 biri gecenin
     diğeri gündüzün
     vazgeçilmezi
 Ama öykü bu ya
     Ay birinci gelmiş
     Güneş öfkelenmiş bu işe
     almış eline bir toprak parçası
     fırlatmış aynı yüzüne
 Aydaki engebelerin sebebi
     güneşin marifetiymiş meğer
     basit bir kıskançlık
 Aslına bakarsan
     ay ile güneş uyumlu bir çift
     kıskançlık giremez aralarına
     birarada koca bir güne
     ışık saçarlar
     karanlıkta kalmaması için insanlığın
     senin gibi
     ışık olurlar...

27 Haziran '05

Murat'ımıza

Yüreğim sığmaz olur kafesine
kanatlanır sana doğru
canhıraş

Sen dağların en kızılina kuşanmış
karların ortasında
parlayan günsün
umudu türkü yapmış
ezgilerin arasında
kanatlanansın
yarını bugüne taşıyan
proletaryanın
ellerindeki gülsün

Yüreğim sığmaz olur kafesine
Kanatlanır sana doğru canhıraş

Seni anmak
Seni yaşamak
günü
bülbülü
gülü
anlamak
yaşamaktır

Seni anmak
Seni yaşamak
savaşmaktır
yeni güne
ulaşmaktır

Yüreğim kanatlanır sana doğru
sığmaz olur kafesine

Uzun, engebeli bir yol
ucu yıldızlarla süslenmiş
bulduğumuz yerden
mümkün olmasa da
Görüyoruz
kalplerimizle
yolun sonu yıldızlarla süslenmiş
kızıl yıldızlarla

Son değil başlangıç bu
tarihin en güzel kavşağı
orda türküler başka söylenecek
orda yaşam başka yaşanacak

Ne duruyorsun
yürüyelim oraya
yıldızlara
Yürüdükçe aydınlanır yol
yürüdükçe gülbahçesi olur
birleşir eller
yürüdükçe
hep bir ağızdan söylenmeye başlar
enternasyonal!

Uyan artık
 at üzerinden
 ölü toprakları
 Bak yağmur nasıl yeşertiyor
 güneş nasıl aydınlatıyor

Korkun neden
 Yaşadıklarından daha mı ağır olacak
 geleceğin
 bu senin ellerinde

Şu düzenbaz
 şu akli evveller için
 daha ne kadar çalışacaksın
 boyun bükük
 el pençe kalacaksın
 seni götürürken ölüme
 Kabil mi böyle yaşamak

Yaşamak istiyorsan doyasıya
 Dur demelisin bu gidişe
 Almalısın geleceği ellerine...

Uyanınca insanlık
 açlıktan ölümden uyanınca
 Anlayınca
 yokluktan-açlıktan
 zulümden-ölümden
 Başka dünya mümkün
 Doğruldu ufka doğru
 Gördü,
 sırtındaki asalakların
 tepetaklak olduğunu.

'06

'05

*Asit kuyularında yakılan
ama yok edilemeyenlere*

Gitti sevdiğim yanımdan
götürdüler silahlar arasında
silahları tutan eller, karanlık
yüzler karanlık
bir gözleri görünüyor
yok ışık
gözler karanlık

Gölgelerden gelen ses
bağırdı:
-"yol göster"

Aydınlıktı sevdiğimin gözleri
Karanlık gözlerin göremeyeceği yerleri
görürdü onun gözleri

Çağırdılar ellerindeki silahların
gölgesi arasından
yürüdü sevdiğim
aydınlık gözleri buğulanmıştı
sarsarak toprağı yürüdü sevdiğim
son kez baktı ardına
baktı
benim gözlerime
-gözleri bende kaldı
Götürdüler sevdiğimi
her akşam gittiği yönden
bekliyorum
gelir diye.

Kanını akıttınız
yaktınız etini
Canını aldınız
Nerde kemikleri

4 Nisan '09

*Grizu patlaması sonucu Bursa'nın
Kemalpaşa ilçesinde bir madende
öldürülen 19 işçi anısına*

Kemalpaşa
toprağın kanlı
toprağın lanetli
Önce babamı aldın
sonra abimi
Yaklaşmayayım dedim yanına
Girdim sonunda
benden öncekiler gibi
bağrında çalışmaya

Kemalpaşa
toprağın kanlı
toprağın lanetli
bedenim
açlığa idmanlı
Güneş görmeden çalışırım
olurum köle
ölmek için açlıktan
çıkardım madeni
yine de ölüyorum
genç yaşımda

Kemalpaşa
toprağın satılık
satın aldı emeğimi
üç beş kuruşa
madende
güneşe hasret
çalışmaya....

Güneş batmıştı
ben inerken ocağa
doğmaz bir daha bana
Son gördüğüm
ateş
ve bedenimi örten toprak
yanan bedenim
toprağa gömülü

Kemalpaşa
toprağın kanlı
toprağın satılık
ölen bedenime karşılık
beşbin paralık

14 Aralık '09

“Rojava, Kobanê” için

Bir avuç gökyüzünün
fazla görüldüğü
karanlıklar içine
hapsedilmeye çalışılan
bir kadın tutsak
adımlarken
küçücük hücrelerini
büyütüyordu yaşamını
Kollarını parmaklıklardan uzatıp
şehrin ışıltılı sokaklarına
oradan dağ yamaçlarına gidiyordu:
-sınırları aşarak
sınırlı yaşamı parçalayarak
Alnında
yüzlerce gencin yaktığı
meşalenin yalımları
tutuşuyordu...

Yürüyordu
beyninin kıvrımlarında
engelleri aşarak
ne tel örgü
ne yasak
Yürüyordu
sınırları geçerek
kıvrılıp tarla boylarından
ulaşıyordu
Kobanê'nin sokaklarına
Yürüyordu
yüreği Rojava

beyni özgürlük
Mekan dar geliyordu
bir avuç gökyüzü
dar
onu çağırıyordu sokaklar
yakılan köyler
yıkılan yaşamlar
kopan başlar
ırzına geçilmiş kadınlar
çocuklar

Onu çağırıyordu:
“Gel katıl
sahip çıkalım özgürlüğümüze
büyütelim, birleştirelim yaşamı
hep birlikte!

Siz ordan
biz burdan
Birleşti ellerimiz bak!
Yeni biziz
doğan, büyüyen
biziz
Biz
insanlık
“Hücum” dedi karanlık
Sana da
bana da
Saldıran aynı karanlık
maskeleri değişmiş yalnız
Anaları aynı bunların
adları ölüm
niyetleri
insanlığın ölümü
Yürüyor tutsak kadın
Karşılaştığı her bir ölü

ses veriyor
 sesine ses katıyor
 umutlar ortaklaşıyor:
 Yaşam filizimizi kıramaz ölüm!

Yürüyor tutsak kadın
 her adımda
 ellerinde meşaleleriyle
 yeni yaşam
 katılıyor yürüyüşüne

Ape Musa'nın
 sesi geliyor yılların içinden:
 "yaşayan kim gerçekte
 ölen kim..."

Umut aydınlatıyor yüzünü
 Yürüyor kadın
 tutsaklığını yırtarak

Yüreği, düşleri
 ortaklaşıyor
 yeni yaşamın savaşçılarıyla

Fısıltılar haykırışa dönüşüyor
 Yaşasın halkların mücadele birliği
 Yaşasın Rojava devrimi!

18 Temmuz '14

İlk sen görürsün güneşi
 İlk sen başlarsın güne
 güneşle bütünleşerek
 Tenin koyulaşır
 günün tarlada geçerken
 Alınlarınla büyütürsün geleceği
 Ellerin yüzün
 toprakla birleşir
 Güneş hiç görmemiştir
 kendisini
 çalışarak karşılayanı
 çalışarak uğurlayanı
 hiç görmemiştir

'13

Kan
gözyaşı
acı
bulunur
bunun
ilacı
Aç kapıyı
çık sokağa
bağır
çağır
birleş
paylaş
umut ol
ilaç ol
dol
yüreklere
dol

Ağustos '14

Ya Murat
diye diye
gül bitti
yüreğimde
dikensiz güllerle
geldin yüreğime

7 Ağustos '14

*Haziran 2013 Gezi Ayaklanması
savaşçılarına, Ali İsmail Korkmaz
ve Abdöcan şahsında*

Sevgiyle bakan gözler
dostlukla aydınlanan gülüşler
dudaklardan dökülen
“ne söyleyim”ler
Daha ne söyleyeyim
söylenecekler söylendi
ne söyleyeyim
gözlerime bakın
aydınlıklar sizin olsun
Ne söyleyeyim

Ömre bir soluk daha
Ömre umuda bir nefes daha
Bedenim karışıyor insanlığa
Ömürden ömür çalanlar
bu ömür size değil
Bir beden eksilir
öfke büyür
Bir yürek atmaz olur
sevda dağ olur
umut isyan
Ömre bir soluk daha

Ömürden ömür çalanlar
sineceksiniz daha karanlığa
Rahat uyuyamayacaksınız
rahat yataklarınızda
Çıkamayacaksınız aydınlığa
Çaldığınız ömrün
ateşiyile yanacaksınız

Ömre bir soluk daha
Bedenim karışıyor insanlığa
Gülüşüm aydınlatıyor insanlığı
Daha ne söylüyeyim
söylenecekler söylendi
söz bitti
yürek kanadı.

3-5 Haziran '14

Güller açarken Mayıs'ta
 kan kızılı
 kızıl güller
 yüzler gülümser
 aydınlanır yarınlar
 gencecik eller
 kucaklar geleceği
 birleşip
 büyür
 güçlenir
 çekip koparır yarınlarını
 ihtiyar titrek ellerden

Mayıs'ta
 hayata 'merhaba' diyen
 bir yüz gördüm yıllar sonra
 bir kış günü
 değdi gözlerim gözlerine
 kuşanmıştı silahını
 eylem alanında
 bakıyordu yarına
 Sarıp sarmaladı onlarca insanı
 geleceğe inancıyla
 Bir yürek
 bin yürek olmuştu meydanda...

Yine bir Mayıs ayı
 yıllar sonra onunlayım yine
 geleceği birlikte adımlarken
 iyi ki varsın diyeceğim hep
 daha nice yıllara birlikte

Hani bir ses duyarsın
 yüreğin kanatlanır
 kafesinden uçar ya,
 hani rüzgarın kanatlarına
 atlayıp ulaşmak istersin
 sevdiğinin kollarına
 İşte öyle bir sabırsızlık
 heyecan
 sarıyor bedenimi

Toplayıp tüm yükleri
 vakti geçmişleri atıp
 koşmak zamanıdır
 Koşup ulaşmak
 ulaşip bütünleşmek vaktidir.

Rüzgar yağmurlarla gelir
 sevinç gözyaşlarıyla

Aramızda bir an'a sığacak
 duvarlar, parmaklıklar
 Bir an'da parçalanacak
 yasaklar
 Gözde büyütülmezse
 engeller
 görürüz gözlerimizi
 yürekler kafessiz, özgür
 buluşur her an
 Nice yıllara yüreğim
 sevdiğim nice yıllara
 birlikte.

Ceren'e

Sarmaşıklar gibi
 tutun hayata
 Öyle kıyısından köşesinden değil
 yüreğinden tutun
 hayatın yüreğinden
 Sadece güneşe ulaşmak için değil
 güzelliğınle renk katmak için
 büyümelisin
 büyütmelisin yaşamı
 Umutmamalısın ki,
 yüreğinin renkleri
 yüreğindedir hayatın
 İyi ki doğdun!

06 Mayıs '08

Kardelen'e

Bahar geldi seninle birlikte
 çiçekler açtı dört bir yanda
 allı-güllü-morlu...
 her renkten sardı etrafımızı
 Ama önce
 bembeyaz karların arasında
 ilk sen gülümsedin güneşe...
 Baharın pırıl pırıl havasını
 sen soludun özgürce...
 İyi ki geldin bahar tadında kardelen
 İyi ki verdin
 sakınmasız
 sabırsız
 tüm çiçeklere cansu'yunu!
 Bak yeşerdi hayat
 Umut ile
 yarınlara...
 Nice yıllara...

25 Mart '07

Düşlerin güzel yaşanılması
 düşlerin bir dünya
 Bırak kendini düşlerinin sonsuzluğuna
 nefes al sonsuzluğun
 boyverdiği dünyada
 Yaşam
 alan tanımıyorsa
 “düşlerinde yaşa”
 demiyorum sana
 Gerçekleşmesi için çabala
 düşlerinle soluklan
 düşlerinle umutlan
 düşlerin
 kuvvet olsun sana
 aşılansın
 yaşama sevinci
 Düşlerin uyansın yarına
 güzelleştirmek için dünyayı
 doyurmak için çocukları
 yaratmak için yeni insanı
 Emek ile
 Düşlerin uyansın yarınlarına!

1 Ağustos '09

GERİ DÖNECEĞİM

Geri çekiliyor bir kanton
 geri çekiliyor
 yaşlı-çocuk
 Ağır-ağır
 Sırtımda yüzyılların yükü
 kucağında gelecek
 adım
 adım
 geri çekiliyor
 Her adımda
 geçmiş-gelecek
 her adımda
 geçmişten gelecekte
 süzülen bir nehir
 suluyor toprağını
 Söz veriyor için-için
 <<Anayurdum
 Kürdistan'ım
 evim, toprağım
 her tuğlan yıkılsa da
 her ağacın yakılsa da
 her tarlan talan edilse de
 yeşereceksin yeniden
 Toprağına aldığın
 alıp sarmaladığın
 binlere yürek
 Yüksелеcek birer-birer
 Geri geleceğim
 kovulunca bizimkiler
 kara yürekli kara bayraklıları
 Geri geleceğim
 özgür yaşamı varetmeye

Sana söz
 büyüteğim çocuklarımızı >>
 Geri çekiliyor
 yaşlı-çocuk
 ağır-ağır
 geri çekiliyor
 Gözler arkada
 bakıyor
 geride kalan
 toprağa gömülü
 kalplerine
 Biliyor
 nereye giderse gitsin
 toprak koruyacak kalbini
 çarpacak kalbi:
 <<Kobanê-Kobanê >>
 Ağır ağır
 geri çekiliyor
 yaklaşıyor sınıra
 Gözler
 yürekler gibi
 arkada
 Bakıyor
 yıkıntılar arasından
 yürek savunucularına
 destan yazıcılarına
 Gözler saygıyla eğiliyor
 dilden dökülen
 GERİ DÖNECEĞİM
 Gözlerden süzülen
 bir nehir...

2 Kasım '14

DÜŞMEZ KOBANÊ

Uçak düşer
 çocuklar düşer
 Gökten üç elma düşer
 Bir memleket düşer mi?

Yıldırım düşer
 gölge düşer
 Yüreğe sevda düşer
 Harlanır özgürlük ateşi
 Düşmez Kobanê

Hükümet düşer
 asansör düşer
 Saçlarına aklar düşer
 Bir memleket düşer mi?

En yiğitler yollara düşer
 Kahramanlıklar dillere düşer
 Toprağa cemre düşer
 Filizleniz yeni yaşam
 Düşmez Kobanê

10 Kasım '14

Sessizlik de
 ses de anlatmaz
 anlatamaz
 içteki fırtınaları
 Fırtınalar alıp başını
 vurur en sert kayalara
 döver, yıkar, kum eder de
 anlaşılmaz
 böylesi heybeti
 suskunluk neye yarar
 söz neye yarar
 Yorma yüreğimi
 böylesi çarparken -delice
 Anıları alıp götürmek mi istersin
 gitmez ki kuma dönen anılar
 Nereye...
 Dur
 her şeyi ezme
 Bırak yağmur gelsin
 sulasın toprağı
 Özge canlar yükselsin
 filizlenip boy versin
 Fırtınalarda çıkılmaz yola
 türlü renklerle açar sema
 -yağmur güneşle buluşunca-
 Bekle güneşi
 Bekle
 dinsin fırtına
 yürekler
 dönmesin kuma

PARİS'TE ÜÇ FİDAN

Paris'te kanar üç fidan
 Fidan Sakineleşmiş
 Sakine sarılmış Leyla'ya

Kanar Paris'te üç fidan
 birbirinden genç
 birbirinden gelecek
 Dursun isteriz kan
 fidanlar yeşerecek
 boy verecek yemyeşil doğaya
 Ama kanıyor hala
 Paris Rojava
 Kanıyor anadolu
 mezopotamya
 Kanla büyüyor gelecek
 zulüm, açlık, ölümlerle
 büyüyor fidanlar

Durmuyorlar
 duymuyorlar
 doymuyorlar
 Amansız geliyorlar üstümüze....

Ocak '15

8 Mart '15

İşçi kadınlar
 dokuma fabrikasında
 ateşten bedenleriyle
 haykırıyor 8 martı
 Acılar ektik
 büyüttük sevdaları
 yeni acılar eklendi
 yüreklerimize
 yükselttik seslerimizi
 isyanımız dile geldi
 Rosa'dan Sibel'e uzanan
 Meral'dan Sakine'lere
 Zilan, Aysun, Arin'lere
 İsyani hazırlayan
 devrimi büyütenlere
 selam olsun
 Jin Jiyan Azadî

Mart '15

Bir yangın yeridir dünya
 her yan, kan-revan
 insanlık tutuşmuş yanıyor
 yandıkça yakıyor
 yaktıkça yaratıyor
 bir doğuma hazırlanıyor

Karanlık dünyanın
 aydınlanmasıdır yaşanan
 yakıp yıkarken ateş
 yaratır öte yandan
 demiri çelik yapar
 kumu cam
 karanlığı parçalayıp
 yol açar

Yeni dünya
 eskinin yıkıntıları arasından
 yükseliyor al kanlar içinden
 Yükseliyor kızıl bayraklarla
 insanlık
 Karanlık dünyanın
 aydınlanıyor yüzü

Eylül '09

Güller açar
 canlanır doğa
 Güller açar
 sevgiler sunulur insana
 Gül canlar tutuşur
 sevdalı yürekler tutuşur
 sarılır yaşama
 sımsıkı tutunur
 Daha nice yıllara
 sevgiyle umutla

Kasım '14

Demirci Kawa'nın yaktığı ateş
 Ninova'yı sardı
 Kuşattı tüm yürekleri
 yeni yeni ateşler yükseldi
 adı isyan
 adı özgürlük olan
 Dün Ninova
 Bugün Rojava
 harlanıyor devrim ateşi
 karanlıklar aydınlıkla yanıyor
 ateş kanatlı kelebekler
 yükseliyor güneşe
 Bugün newroz
 bugün özgürlük
 çalsın zılgıtlar
 çekilsin halaylar
 Cejna Newrozê me
 pîroz be!

Mart '15

İnsanlığın baharına
 sevgiyle çiçekler yetiştiren
 geleceği umutla işleyen
 evlatlarıyla büyüten
 annelerimize...

ilmek ilmek

her günü sabırla dokuyarak
 paylaşımı, insanca yaşamı
 öğrettiniz durmadan yılmadan
 baharı ellerinizle büyüttünüz
 Anneler gününüz kutlu olsun
 gelecek ellerimizde
 ellerinizde

Mayıs '05

“Ayakta ölmeye”
 dedi yüzün üstünde insan
 yüzleri savaştan çıkanların
 sertliğiyle donanmış
 zafer elde edenlerin
 gururuyla ışıltılı
 yüzleri / kara
 gözleri / kara
 “Ayakta ölmeye”
 nasıl?
 -ayakta
 nereye?
 -ölmeye?
 Bizi ölümle mi tehdit ediyorsun
 tehdidin sökmez
 senin istediğın gibi yaşamaktansa
 yürürüm ölüme...
 “ayakta ölmeye”
 niye?
 -Ölümden başka alternatifimiz yok.
 Günlerce saatlerce kaldık
 iç-içe
 yürek-yüreğe
 yüz-yüze
 yüzün üstünde tutsak
 köpük, gaz, kurşun

bıraktık
 ulusun
 ateş
 bomba
 kurşun
 bıraktık
 ulusun...
 söyledik türkümüzü
 tarihten süzülüp gelen
 yaratan ellerin
 ezgilerini
 yeniden besteledik
 Ellerimize geçen
 her şey silahımız
 yirmi zindan
 bine yakın tutsak
 kalmayınca elimizde
 silahımız
 yüreklerimizi
 çıkardık.
 Söyledik
 Zafer türkümüzü!
 "Ayakta ölmeye"
 dedi yüzün üstünde insan
 yüzleri kara
 gözleri kara
 Ayakta!

-BİR BÜYÜK İNSAN-

Sunu:

Bu destan yıllar önce yazıldı
 yaşayarak yaratıldı
 şimdi okuyacaklarımız
 yaşananların yanında hiç

Destanın yazıcıları
 yirmi zindandan
 İNSAN

Bu destan yaşayarak yazıldı
 Kimi
 yaşadıklarını
 ellerinin üzerine aldı
 kimi
 altında kaldı
 Ama bir kez yazıldı
 silinemez
 TARİHTEN

Önsöz:

Tarih sana sesleniyorum
 duy sesimi aç bağrını
 senin koynunda biriktirdiklerini
 ortaya çıkarmalı
 Benim gibi yeni yetme
 imgelere yabancı biri
 duyurabilir mi biriktirdiğin sesleri

Zaman akıyor
 Duyuyor musunuz ölülerimizin çağrısını
 “Başlayın” diyorlar hep bir ağızdan
 “Başlayın dağılsın bu duman
 durmadan
 yılmadan anlatın türkümüzü
 Söyleyin zılgıtlarla gidişimizi
 Korku düşmedi gönlümüze
 Sıradakine devrederken soluğumuzu
 huzurla kapattık kalplerimizi
 Anlatın yaşadıklarımızı
 gülüşlerimizi
 anlatın çoğaltın umudu”

Kimi kulaklarını tıkıyor bu çağrıya
 Anmak, anlatmak istemiyor yaşanılanı
 O dört koca günden hatırladığı
 yalnızca vahşetin çığı...
 Bundandır
 yarına taşınacak boyveren sesleri
 toprağın derinliklerine
 gömmek isteği

Yardım et tarih
 yardım et ki:
 seni yanlış aktaranlara
 senden köşe bucak kaçanlara
 yanıt vereyim
 çarpayım suratlarına
 koynunda birikenleri

Tarih sana sesleniyorum
 duy sesimi aç bağrını
 yıllarca sıcaklığınla
 içimi ısıttın
 aydınlığınla umudumu harladın
 Şimdi
 senin karartılmaya çalışılan
 o birkaç gününü
 izin ver, ben anlatayım
 sıcaklığın
 sunayım
 yüreklere...

-----O-----

Bir Büyük İnsan

Bir büyük duvar
 kutu-kutu
 yirmi ZİNDAN
 Binin üstünde kadın-erkek
 bir büyük İNSAN:
 "Tarih yazmaya devam" dedi
 "Yazılacaksa tarih, yürekte şekillenmeli
 dalgalanmalı duvarların ötesinde
 dört bir yanda."

Bir büyük duvar
 kutu kutu
 ZİNDAN
 parmaklık demir kapı
 yetmez boğmaya İNSAN'ı
 Yoksulluğun
 yoksunluğun ezgileri
 ateşli halaylarla
 parçalanmış ciğerlerle
 -avaz avaz-
 geleceğe uzanır

Aylardan Aralık
 Günlerden Salı
 ondokuz
 saat
 dört otuz

Hüküm verildi:
 -'İÇERİ' teslim alınacak
 sinecek DIŞARI

Gece kapattı gözleri
 Gözcüler gördü karanlığı

Çürümüş etin
 eciş bücüş bedeninin ayakçıları
 inleyerek sinsi sinsi sokulurken içeri
 Korkuları ele verdi AYAKÇILARI

Başladı kavga
 bir kez daha ZİNDANda
 ezen-ezilen arasında
 Bir yanda İNSAN
 öte yanda DÜŞMAN

Gecenin sessizliğinde kapanan gözler
 ışıklar saçarak açıldı birer onar
 Gece parçalandı

Kadın, güneşten önce uyandı
 uyardı karanlığı:
 "kapanan gözlerime kanıp
 yüreksiz bedenleri salma üstüme
 her an hazırım savaşa"

Erkekler uyandı:
 "Gecenin düşmanları nereye?
 Geçemezsin bizden öteye..."

İNSAN uyandı, topladı tüm sözleri:
 “Ben varken hükmün sökmez,
 Karanlıkları aydınlatan benim, yaşayan ben
 Sözlerime kilit vursanda, işlemez HÜKMÜN
 Çürüyensin...
 bugün de ayak diresen de
 aitsin düne...
 yarın benim
 yükselir nasırlı ellerimde.”

Ranzalarından kalkan İNSAN
 gecenin dinginliğiyle hazırlandı
 Korkakça HÜKMÜ geçersiz kılmaya
 Sakin ve rahattı
 yılların alışkınlığıyla
 elden ele geçirilen eşyalar
 dizildi birer birer
 Yükseldi malta boyunca BARİKAT

Maltanın bir başı bir sonu vardı
 Giriş çıkış tutuldu
 Şimdi tutsak olunan alanda
 ÖZGÜRLÜK parlıyordu
 Yaşam
 yeniden
 ve yeniden
 filizleniyordu

*****

Başladı KAVGA
 dur-durak bilmez
 Vurur
 çatlayan duvarlara
 Vurur ha vurur
 ulaşmak için
 aydınlığa

*****

Bitince savaşın hazırlığı
 çıkıldı üzerine barikatın
 parmaklıkların ötesine
 ulaştı İNSAN sesleri:
 “Ayakçılar
 dikkat edin Hüküm verene
 çevirin silahlarınızı çürüyene
 Eğer girecekseniz İÇERİ
 hazır olun
 ezenler uğruna ölmeye...”

Dört metre ötede
 parmaklıkların arkasına
 kuruldu kum torbalarından SİPER
 Makinalıların namluları
 uzandı yaşama karşı
 Ayakçıların reisi
 bastırabilmek için insan seslerini
 aldı eline hoparlörü:
 “-Teslim olun
 sadece arama yapıp gideceğiz.”

“Sadece arama”
başlar mı aynı anda yirmi zindanda

*****

Başlayan kavgada İNSAN
tüm çarpışmalara hazır
Geri dönüşü yoktu yolun
-DENİZ'e karışmak dururken
döner mi gerisin geri
AKARSU -
Teslim olmak insana yabancı

*****

Ciğeri taze havayla dolu
avazı güçlü İNSAN
bastırarak hoparlörden yükselen sesi
cevap veriyor:
“-Asıl siz teslim olun
etrafınız sarıldı.”

Meydanlarda isyan bayrakları dalgalanmakta
İNSAN bu gerçeği okumakta!...

*****

Başladı İNSAN
tarihin en güzel şarkılarını
dillendirmeye...
Acılı değil,
içli-coşkulu sözler
dökülüyor dudaklardan

*****

Erkek
sanki eski zaman şövalyesi
oturdu bir kayanın üstüne
Demiri ateşle değil
tırnak çakısıyla
kılıca dönüştüren elleri
silahının üstünde
gözleri
barikatı delip
ulaşiyor ötelere
Kadın
benzemiyor şövalye eşlerine
Kurtarılmak için
çekilip şatonun burçlarına
beklemiyor
O şövalyelerin şövalyesi
hem bugün
hem yarın için
elinde patlamaya hazır kokteyl
oturdu bir başka kayanın üzerine
Geleceği doğuran
bir annenin şevkati ve dinginliğindeki
gözleri
buluştu ötelerde
İNSAN
Kadın ve erkeğin yüreğinde
şaha kalktı...

*****

Kayalardan kayalara
haberler gitti-geldi
umutlu gelecek
seslendi
Kayalardan kayalara
gün şenledi

*****

Kadın
ötelere bakan gözleriyle
gördü dostlarını
çalışan-çarpışan
üreten-yaratan yoldaşlarını
Ulaşmak kucaklamak istedi
Ama yalnızca
fısıldadı rüzgara
düşlerini
Erkek
ulaşmak istedi
yetiştirdi rüzgara
umutlarını kattı....

İNSAN
ulaştı dışarı
haykırdı haklılığını
Duvarlar yıkıldı
İÇERİ dışarıya aktı
DIŞARI içeriye....

*****

Soğuktu
ayazdı kent
açlığı saklayacak
duvar yoktu
üzerleri örtecek dam
yoktu

Soğuktu
ayazdı sokaklar
kömür değil
yemek değil
gaz ve insan eti kokusu sardı
Sokaklar
sarı yıkıntılar arasında kaldı
sarı yapraklar değil
sarı duvardı
Duvar gibi sarı yüzlere
kan kızılı bulaştı

Soğuktu
ayazdı evler
gözlerde kan
uyku haram
ocakta yemek haram
sofralara indi kan

*****

Ölüm kusan makinalar
soluksuz çalışırken
Hardal, sinir, gözyaşartıcı
bilimum gaz boğarken insanı
'Hayata dönüş' ismi duyuldu
sırtlan dudaklardan

Gerçek ters-yüz yansıdı ekranlara
Ölümün adı hayat konmuştu
Hayatın adı ölüm

*****

Sevdamızı ateşe yükledik
alev alev
saçar ışıklarını
bir nice yol alır
engin ufuklara

*****

Soğuktu
ayazdı ekran
sıcaktı yürekler
Kendi köşesinde bekyelen çoktu
elleri göğsünde kenetlenmiş
çaresiz umutsuz bekleyen
elleri göğe yükselip
dudaklarından dualar dökülen
elleri dizlerini döverek
acısını ağda dönüştüren
elleri el olan
yaratan
türlü çeşit bekleyen çoktu
Dört duvardan yükselen umut
sardı dört bir yanı
Elele canlar
halaya durdu
kenetlendi yirmi zindandan
yirmi sekiz can

Koştı barikattan ileri
ateş edildi
-kanatlandı
taradılar
-aşarak barikatı yükseldi
gün doğumundan önce
yetişti ufka
süzülerek havada
tuttu güneşin ellerini

Ateş ortasında
sıcak yürekler
kuşattı sokakları
Harlandı alev
başladı ev-ev dolaşmaya
açıldı kapılar birer birer
alevden yürekleri
aldı üreten eller...
sakladı evlerinin en sıcak köşelerine
Umut
rüzgarın sırtında
güneşin ellerinde dolaştı
Kulaktan kulağa yol aldı
yürekten yüreğe
kabardı taşı...

Değil mi ki;
tutsak düşen savaşçıları
çocukları-kardeşleri
anaları-babaları yoldaşları
çarpışıyordu
olanaksızlıklar içinde
olanaklar yaratarak

Beklemek yakışır mıydı DIŞARIDAKİNE?

Çıkıldı sokaklara

silahı olan silahını kuşandı

olmayan öfkesini silah yaptı

kaldırdı yumruğunu

tutsakların sesini sesine katıp

duyurdu sokaklarda

Haykırdı meydanlar:

“ZAFERE KADAR DAİMA!”

Aralık '10-'13

Oyun çağı daha

elde plastik tabanca

oynuyor çocuk parkta

sessiz yaklaştı bir oto

indi arabadan beyaz polis

Kollarımı kaldırdı kara derili çocuk

Göğsü parçalandı birkaç kez

Yeter artık diyor gettolar

Ama yetmiyor

Geceye ateş eşlik ediyor

Karanlıkta karaderililer

gülmezse görünmez

Gör bizi dediler meşalenin altında

öfke umut gözlerinde

rengarenk kalabalıklar göründü

yeter artık

nefes alamıyorum

kalk üzerimden

ellerimden yüzümden

I can't breath

12 Aralık '14

Ben dün doğdum
 bugün doğdum
 yarın doğacağım
 Ben kadını
 erkeğim
 çocuğum
 kürdüm
 türküm
 çerkezim
 topraktan doğmadım
 bu toprakta şekillendim
 ben oldum
 ben köleyim
 köylüyüm
 işçiyim
 sağımda
 solumda
 kalsa da eski
 yeniyim ben
 doğan
 gelişen
 güçlenen
 ben
 bizim
 büyük insanlık
 düşünüyüm.

23 Aralık '13

Gezi ayaklanmasından bir görünüm

Kuşatılmış dört bir yan
 sağım solum düşman
 vermiyor aman
 ne arayıp soran
 ne sımsıcak saran
 Küle dönmüş zaman
 alıp götürmüş herşeyi
 dönüp baksam
 bulamam kimseyi
 Nerdesin sevdalı yaşam
 Nefes alamıyorum.

Mayısın son güneşi
 uğurlanırken haziran'a
 sokaklar çarptı
 taksim taksim
 Açtı yaşam kollarını
 kabuğum parçalandı
 Aldım derin bir soluk
 döküldü dudaklarımdan ilk defa
 Ne güzel şey yaşamak.

16 Aralık '14

Ceylan Önkol anısına;

Dün gibi yakın doğumun
 tarlada doğurup
 kestim göbek bağıını
 buğday gibi bereketli
 uzun ömürler dileyerek
 gömdüm tarlanın köşesine
 göbek bağıını
 gözlerden uzak
 gözelerde yıkadım seni
 eteğime hep yemyeşil doğayı sarardım
 parça parça toplayarak
 bu kez seni beleyip
 getirdim evimize
 iki göz
 dört boğaz
 evimize

Ceylan dediler sana
 öyle güzel
 ışıltılı kara gözler olunca
 doğaya sevdalı kızına
 ceylan denmeliydi elbet

Ceylanım
 öpmelere sevmelere kıyamadığım...

Adın gibi seke seke
 doğduğun dağ yamaçlarında
 dolaşır
 karışırdın doğaya
 lime lime olmuş bedeninin
 karıştı doğaya

Ceylanım
 öpmelere sevmelere kıyamadığım
 bir kez daha
 eteğime doğayla
 parça parça
 beledim seni
 aldım koynuma

'13

Çocukluğumuz ölür
 hayallerimizle birlikte
 büyüklerin dünyasına katılınca
 geçmişe bağlanmış büyük
 masalsı düşler
 düşer tek tek
 düşler
 tek tek
 düşerken ardımıza
 karışarak büyükler pazarına
 bırakırız çocukluğu
 Ne garip
 büyürken
 küçülüyoruz
 düşler ardımızda
 kaldıkça...

19 Ocak '15

Gözlerimi kapadım
 sıcacık düşlerin içine açıldı kapı
 Düşlerin en sıcakına
 elimi uzatsam yanmaz
 kucaklarım boylu boyunca
 duvar demir kapı
 toza- toprağa
 gözüme görünmez.

22 Mart '11

S. Sürücü'ye

Bu şarkısı özgürlük şarkısı
 Arin'in Kobanê'nin şarkısı
 Dört parça tek yürek olmuş
 çarpar Kobanê düşmez diye
 Arin alev topu yapmış bedenini
 sürer daışe doğru
 Kobanê düşmeyecek
 toprağım
 al koynuna
 sar beni
 gencecik bedenim
 sana ulaşmak için
 paramparça
 her bir parça
 özgürlüğün kanatlarında
 bedenim ülkem gibi
 senin gibi
 parça parça
 sende doğdum
 sende özgürleştim
 al koynuna beni
 bir ananın çocuğunu alması gibi
 al sımsıcak sar beni

Aralık '14

Karşılaşmadık
 Gözlerin değmedi gözlerime
 Sesini duyamadığımdan
 Senden kalan her fotoğraf sessiz

Göremediğim
 Hüzünlü tebessümünün
 Boşluğu gözlerimde
 Ellerini tutamadığımdan
 Hep üşür biraz ellerim
 Kendimde taşıyım seni
 Hüznünü, umudunu, tebessümünü...

Sen dışarıda kavgada
 Ben zindanda
 Sen koşarken en önde
 İzlerini takip ettim
 Yüzünü bilmeden
 Begonyalarını sularken sen
 Yolunu beklediğin
 Ben olamadım
 Aramızda demir kapı hep ayrılık

Zaman ve mekan ortaklığımız yoktu
 Düş ve umutlarımız ortaktı
 Tanırdık bu yüzden birbirimizi
 Begonyalara kattığın hasrette
 Bir damla da bendim
 Bir damla da bizdik
 Kapatılırken zindana
 Yüreğimdeki umut
 Sendin, bizdik

taş atan çocuklara

Çocuklar
 çocuklarımız...
 yüzlerimize
 geleceğe bakışınıza
 gözlerinize bakıyorum
 çıkmışsınız sokaklara
 doldurmuşsunuz meydanları
 karşınızda
 panzer, silah
 jop, bomba
 karşınızda
 insanımsı kara
 kapkara robotlar
 gözlerinizde
 korku var
 öfke var
 kin var
 karşınızda duvar
 panzerden
 robottan
 kapkara duvar

yüzlerimize
 geleceğe bakışınıza
 gözlerinize bakıyorum.
 Gözlerinizde
 “bir taş daha attım
 devirdim tuğlasını”
 edasında mutluluk var

gözleriniz;
 “hey siz de katılın
 görün sapanımızın kuvvetini
 düşlerimizin gücünü”
 diyen güven taşıyor.
 Gözleriniz
 “haydi gelin
 birlikte hazırlayalım
 geleceğimizi...”
 sorumluluğıyla bakıyor.

Yüzlerinize
 geleceğe bakışınıza
 gözlerinize bakıyorum.
 Gözlerinizden sesler yükseliyor
 seslere kulak verelim diye
 sesler haykırışa dönüyor.
 Kabusa açılmış savaşın
 ilerleyen neferleri
 çocuklar
 çocuklarımız...

Ağustos '09

AŞKTA YOLCULUK

Çeyrek yüzyıldan da önce
gözlerinle buluştu gözlerim
bilincinle sorguladım kendimi
utandım
arenaya boş ellerle çıkışımdan
nasıl yaşamalı
ne yapmalı
nasıl savaşmalı

sorularla hayatı sorguladım
öğrendikçe kendime kattım
korkup geri çekilmelerimde
dimdik duruşun
cesaretin bir rehber olup
deli gibi çarpan kalbini dinginleştirir
Hani aşk, kalbin deli gibi atışıydı?

Aşta mantık yoktur denir
o da yalan
(ya da ben hiç aşık olmadım)
Düşlerine ortak oldum önce
Yokluğunda düşlere boğulunca
huzuru arayan kalbim aşk dedi.
Ve çalıştı beynim
hesaplar planlar yaptı...
Gerçekleşecek düşlerimiz vardı
ama aşkım olanaksız
yine de bilmek hakkın

elinin sıcaklığı kalbimi titretiyorsa
uzak olmalı...
Baştaki hesaplar yanlış çıktı
yaşam hesaba kitaba sığmadı
Akıp karıştı hayatlarımız birbirine
Ölüm yanibaşımızda nefes alırken
düştük yollara
Uzun yolculukta bulmuştuk birbirimizi
Yolculuklar ayrılmaz parçamız oldu.
Kimi zaman aşk parmak uçlarında soluk aldı
Kimi zaman satıraralarında
Yüzünü görmeden geçen yıllar içinde
uzaklığımız ayları buldu kimi zaman
satırlarla soluklandık
yüzlere çizgiler eklendi
saçlara aklar
fotoğraflarda gördük değişimi
zaman zaman seslerimiz ulaştı
aralıklarla olsa da
Yine de "ah" demedik
yazıklanmadık.

Çoğu kez yıllara-yollara rağmen
anı paylaştık
aynı hazları yakaladık
aynı sevinçleri
aynı üzünceleri tattık
Şöyle geri dönüp bakınca yaşamımıza
Dört başı mamur olmasa da
Yüreğindeki çocuk şarkı söylüyor hala
Seninle her anı tekrar-tekrar yaşarım
İyi ki varsın, benimlesin

MAHŞERİ GÜNLER YAŞIYORUZ

Mahşeri günler yaşıyoruz
 Cehennemden çıkıp gelmedi zebaniler
 Burada bir köşedeydiler
     sinmiş
         karanlıkta
 Ve yeryüzünü
     yerin yedi kat altına
         çevirmek istediler
 Buradan
     kuytu bir köşeden
 Bağıra-çağıra
     sövüp-saya
         soyup-çala
         kırıp-parçalaya
 çıktılar sokağa
     meydana

 Mahşeri günler yaşıyoruz
 Bilmedik
     duymadık
         değil.
 Kanla yoğrulmuş bu topraklar
 Vahşet
     işkence
         katliam
 Böyle doğduk
     böyle büyüdük

Yine de büyüttük içimizde
     güzel
         umutlu
         geleceği

Dört bir yandan gelindi
     savaşa inat barış dendi
         öteki yanak döndü
 ana ne fayda
     gerildi kollar çarmıha
 Barış bulandı kana
     kızıl bir güvercin havalandı
 Nerede deniz
     nerede ırmak
 oraya yol aldı kanatlanarak

Önce ses
     sonra alevler
 Nerden gelir bu şarapneller
     nereye gider
 “Bu meydan kanlı meydan”
 İmge yok
     kanlarımız karıştı meydanda
 İnsanlık paramparça
 vücudumuzun her bir parçası
     karıştı birbirine
 Yürek parça
     insanlık param-
         parça

Dil susar
 yürek kanar
 Ne kaldı söylenecek
 Sözde anlam kalmadı
 Dilde yürek filizlendi
 Yürekte söz kalmadı
 Çılgılık yükseldi
 Dile min ronahiye canemin

Önce ses
 sonra alevler
 “Bu meydan kanlı meydan
 kalkın ayağa kalkın
 ölüyor bu çocuklar”
 İnsanlık paramparça
 Elim nerede
 kolum
 bacağım nerde
 Savrulmuş bedenler
 bedenlerden uzaklaşmış
 uzuvlar
 Arıyorum dostumu
 yoldaşımı
 “O değil
 bu değil”
 nasıl derim böyle
 dilim lal olsun
 Yüreğim kurusun.
 Baktığım her yüz
 benim canım
 baktığım her beden
 benim bedenim
 Yüreklerim, canımın ışıkları

Rakamlar konuşuyor
 her atış bir insan
 her ateş onlarca can
 nereye gider
 paramparça gar
 -feryat figan-
 Geleni ağırladı
 gideni uğurladı
 tarihi gar
 Şimdi tanık
 gelip de
 gidemeyenlere
 tanık katliama.

Mahşeri günler yaşıyoruz
 Koltuğa oturdu
 iktidarın üç yüzü
 arkada üç bayrak
 üç rahat sarı koltukta
 üç kart kara yüz
 Suratlar nemrut
 mendebur-memnun
 birlik beraberlik terör
 diyip sırttılar
 Sonra kalkıp koltuklarından
 çıktılar sokağa
 giremediler kanlarımızın arasına
 geldikleri gibi gittiler
 arkalarına bakmadan.

Mahşeri günler yaşıyoruz
 yakındır ışıklı günler
 Korku dağları yükseldikçe
 savrulur lavları
 Örtülü ödenek sarayın
 katilleri arayın
 araştırın tarayın
 yüzlerini örtün
 Tanırız yine de katilleri
 Beştepe'ye çevrilir başlarımız

İşçiyiz, emekçiyiz
 Arabız, Çerkez,
 Kürdüz.
 Laz, Ermeni, Türküz
 yoksuluz, açız
 çıkarıp atıyoruz
 zincirlerimizi
 kalmadı, kalamaz
 onlarla bağımız
 İşte bak
 özgürüz.

10-12 Ekim '15

Güzel Şahin anısına

69 kızıl gün boyunca
 il il
 sokak sokak
 yürüyen
 işgal eden
 her tür saldırıya
 yalınca karşı koyan
 Güzel anamız

kızlarının oğullarının peşinde
 haykıran
 hesap sorup, sorgulayan
 beyaz tülbindinin üzerinde
 kızıl bantlı
 güzel anamız

sana özgürlük sözümüz vardı
 sözümüz sözdür
 içimizde yalnızca
 gecikmenin hüznü

F tipi eylemlerinde
 Cumartesi analarıyla
 sadece tutsakların değil
 ezilen, ötekileşen
 her kesimin yanında
 gördük seni
 sözümüz söz

yıllarca
gece demeden, gündüz demeden
açlık, zulüm demeden
koşup kucakladım yaşamı
yaşamımızı
öfkemizi, acımızı biliyor
yukarı kalkık yumruğun

sözümüz söz
o büyük günde
birlikte halaya duracağız!

20-22 Eylül '17

CEHALETE ÖVGÜ

Bilgisizlik kutsaldır, bunu yazar kutsal kitaplar
Cehalet baş tacımız... bir tek işini bilsen yeter
Bu dünyada olmasa da öte dünyada açılır kapılar

Başın önde yürü, karışma etliye sütlüye
Sağa sola bakma... uykularını kaçırma
Sen sen ol, denilenin dışına çıkma

Güvenmemeli dışardan gelen seslere
Kapayıp gözlerini bakmalısın işine gücüne
Duymamalı, görmemeli, hissetmemeli
ve pek tabi konuşmamalı
Gör, duy, hisset, konuş diyenleri, susturmalı
Ne kadar az bilsen o kadar iyi!

Belirlenmiş zaten yapman gerekenler
İstiyorsan özgürlüğünü neden ararsın ötesini
Kuş olup kanat çırpamazsın ki.

Bilgisizliğin kutsallığı kuşatmış dört bir taraftan
Bilmediğin şeyler olacak allahıtan
Bilmeye ne hacet, bilen biliyor doğuştan

8-10 Kasım '17

GİDENDEN KALANA

Dudaklarımla sundum hayatı
Sana verdim soluğumu
Uzandım ellerimle tenine
Sıcaklığımı sıcaklığına kattım
Bir ben değilim ki yanında olan.

Kalksın gözlerden perde
ne hile ne yalan
“her yan kan revan”

yüreğim parça parça
dillerim ağıt dolu
kanarım, kanatır taşarım
Gözlerdeki yaş
söndüremez yangınları

Karanlığa aldanıp gitme
Yangınlara sevdalan
yanımda kal
Gideceksen eğer
güzün solgunluğu deme
Baharı göremedin diye
suçu mevsime yükleme

Parlıyor bir yıldız
geceyi aydınlatıyor
Gül kırmızı, gül aydınlık
Parlıyor kızıl yıldız.

Aç şimdi kollarımı
bırak kendini yücelere
Süzül alabildiğince
rüzgarın sırtında
alevin yalazında
Işığın taşınsın yeryüzüne
Bahar dolsun yüreklere

8 Ocak '18

“Ömre bir soluk daha
Ömre umuda bir nefes daha
Bedenim karışıyor insanlığa”

978-605-80946-5-9